

غزل شماره ۴۲۵

دامن کشان همی شد در شرب زر کشیده
صد ماهروز ز رنگش جیب قصب دیده

از تاب آتش می برگرد عارضش نوی
چون قطره های شبنم بر برگ گل چکیده

لفظی فصیح شیرین قدی بلند چابک
روی لطیف زیبا چشمی خوش کشیده

یا قوت جان فریش از آب لطف زاده
شمشاد خوش خرامش در نماز پروریده

آن لعل دلکشش بین وان خنده دل آشوب
وان رفتن خوشش بین وان گام آرمیده

آن آهوی سپشتم از دام ما برون شد
یاران چه چاره سازم با این دل رمیده

ز نهار تا توانی اهل نظر میازار
دنیا و فاند ادا ای نور هر دو دیده

تاکی کشم عتیت از چشم دلفریبت
روزی کرشمه ای کن ای یار برگزیده

کر خاطر شریف رنجیده شد ز حافظ
باز آکه توبه کر دیم از گفته و شنیده

بس شکر باز کویم در بندگی خواجه
کر او قدبه دستم آن میوه رسیده

تفسیر فال

چیزی را از دست داده‌اید که برایتان اهمیت فراوانی داشته است و اکنون به درستی درک می‌کنید که چه یاقوت گرانبهایی را نادیده گرفته‌اید. این احساس فقدان و غم ناشی از جدایی، شما را به تفکر واداشته و به دنبال راه‌حلی برای بازگرداندن آنچه که ارزشش را نمی‌دانستید، هستید. اما در این میان، دوباره خداوند را شاکر باشید؛ چرا که امید وجود دارد که همه چیز به حالت سابق بازگردد و گمشده‌تان به زندگی شما برگردد. این بازگشت نه تنها نشانه‌ای از رحمت الهی است، بلکه فرصتی است برای یادآوری ارزش‌های واقعی زندگی و اهمیت نگهداری از آنچه که دارید.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)